

PROGRAM
vid
EDVARD GRIEGS
KONSERT

under medverkan af

GREFVINNAN AINA MANNERHEIM

och

AULINSKA KVARTETTEN

i Universitetets Aula *Uppsala*

Lördagen den 12 Mars 1904 kl. $1\frac{1}{2}$ 8 e. m.

1. **Sonat**, G-dur, N:o 2, op. 13, för piano och violin.
a) Lento doloroso. Allegro vivace.
b) Allegretto tranquillo.
c) Allegro Animato.
2. **Sånger**: a) Eros. b) Modersorg. c) Det förste möde. d) Udfarten. e) Fra Monte Pincio.
3. **Stråkkvartett**, G-moll, op. 27.
a) Un poco Andante. Allegro molto. b) Romanse, andantino. c) Intermezzo, Allegro marcato. d) Lento, Presto of Sattarello.
4. **Sånger**: a) »Jeg rejste en dejlig Sommerkvæld». b) Efterårsstormen. c) Morgenthau. d) Dereinst. e) Ein Traum.
5. **Pianostycken**: a) Gangar (ur op. 54). b) Humoreske (ur op. 6). c) Albumblad (ur op. 28). d) Bryllupsdag på Troldhaugen* (ur op. 65).

Konsertflygel af Bechstein från Abr. Lundquist i Stockholm.

* Kompositörens villa vid Bergen.

2. a)

Eros.

Hör mig, I kjölige Hjärter i Nord,
I, som vil Fryd i Forsagelsen finde:
I går iblinde, I går iblinde,
vil plukke Roser, hvor Roser ej gror.
Arene rinde,
Kræfterne svinde,
hvor er vel Sneen, som faldt ifjor?
Ej I det Tabte tilbage vinde,
Læg Jer på Sinde
da mine Ord:

Favne hende,
som helt gav sig hen,
hende, hvem helt
du dig gav igjen,
favne hende
med al den Ild,
al den Livets
luende Længsel,
som i dit bankende Hjerte bor,
det er den störste —
nej, mere end det!
det er den eneste
virkelig store
Lykke på Jord!

Otto Benson.

b)

Modersorg.

Så du ham min lille Dreng
med den lyse, kröllede Lok?
Så jeg på ham længe,
jeg så dog aldrig nok!
Ak så tom, så tom, så tom
står nu hans lille Vugge,
mens mit stakkels Bryst er fuldt
af Sorg og dybe Sukke.

Milde Jesus, du var hård,
da du tog ham bag Stjernerne små!
Trængte du til Engle?
Ak, Jorden har så få!
Gav du ham et Vingepar
og Himlens lyse Glæde,
hjælp da mig, som ingen har,
o hjælp mig til at græde!

Chr. Richardt.

c)

Det første Møde.

Det første Mödes Södme,
det er som Sang i Skogen,
det er som Sang på Vågen
i Solens sidste Rödme.

Det er som Horn i Uren
de tonende Sekunder,
hvori vi med Naturen
forenes i et Under.

B. Björnson.

d)

Udfarten.

Det var en dæmrende Sommernat
et Skib lå tæt under Ö,
hvor dunkle Lunde og hængende Krat
sig spejled i klaren Sö.

Alt gik en forfriskende Morgenluft
igjennem den stille Nat
og Söens Ånde og Græssets Duft
sødt havde sig sammensat.

Det dunkle Skib endnu roligt lå,
dets Master mod Himlen stod,
dog havde det alt beredt sig på
at sprede sin Vinge god.

Thi når Dagens første Gyldenbud
sit Skjær over Åsen gav,
da skulde det stævne af Fjorden ud
mod det vilde, det fremmede Hav.

Og se! På Dækket forventningsfuld
min unge Hustru sad;
hun var så fager, hun var så huld
som den rödmende Roses Blad.

Hun havde sin Hånd i min ömt lagt
mens ud i det Fjerne hun så;
hendes Dröm var nu til Gjerning bragt:
vi skulde tilsammen gå

Langt over Hav til fremmede Kyst,
til Sydens dejlige Land,
vi skulde vandre i Ungdomslyst
ved Arnos, ved Tiberens Strand.